

Alapkőletétel — feliratos téglák

1. A HÁBORÚBÓL ÉRKEZŐ

*Tűzmarta falak közé lép be:
önnön kiégett
emlékezetébe.*

*Tipor burjánzó hamugyomot,
egy nyomot keres,
mit nem ő hagyott.*

*Fölé, alá, elé, mögé
füstölgő tátongás mar.
— A légtüres csönd árkat és köré.*

*Gödörszáj ökrend:
üszökkútkáva — —
lökött falatra emlékszik az árva.*

*Már maga is, mint foga-vert idő,
odúként bújna meg a fákbán,
porlana pudvaként, de zöld haja kinő.*

*Tönkre feketít, ami így kizöldít.
Elkeveredve mások életével,
önmaga fölé rétegződik.*

*Egy rokon mozdulat lenyomatát
bányászná ki a szél táróiban,
köszönet kutat — s fejti a palát.*

*Hiszen minden elkésve megtalált
embei taglejtés beomlik,
őt temeti alább.*

*X-ben és keresztben lerogyant gerendák
dúcolnak alá
egy ajtótlan és tetőtlen legendát.*

2. IN MEMORIAM S. J.

(Egy Voronyezst megjárta kőműves emlékének)

*Ölthetnek-e össze sávokban felfeslő
havas távolságot
támolygó lábnyomok, foszló cikcakk-cérnák,
véraláfutások?*

Sodró ég zátonya, kilőtt tank kőszirtje,
jövõhomokbucka!
Gazdátlan az idõ: dúlt síkság közepén
pereg egy kupacba.

— Lophatsz-e, kõmûves, csontodhoz cementet,
körõmholdzománcot?
S újjáépítõnek, ami rég kijárna:
ön-mentsvárnai sáncot?

„— Bordám szintjein majd, ha földbe letesznek,
valami megépül:
hajlongnak a nyúvek házukat emelni,
deszkaállvány nélkül!”

A romhalmaz arcból meztelen tekintet:
gerenda mered ki.
Ráncai árkában fagyott könny-tetekem.
Ki segít temetni?

